27 DE ANI
National
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar** 2025-04-17

Trompeta războiului: Gheorghiță Vlad și jocurile murdare din spate

România, împinsă în hăul războiului! În Săptămâna Patimilor, șeful Statului Major al Apărării, generalul Gheorghiță Vlad, ține capul de afiș al presei cu declarații șocante despre probabilitatea tot mai mare a izbucnirii unui conflict militar între România și Federația Rusă în următorii 2, 4 sau 6 ani. Halucinant! Este țara noastră, cu adevărat, în pragul unei conflagrații? Sau suntem doar un actor într-o piesă de teatru geopolitic scrisă de alții, dar jucată pe nervii și pe spinarea oamenilor de rând?

Șeful Statului Major le spune calm, fără ezitare, ca și cum ar citi dintr-un scenariu deja scris, nu ca un lider care trebuie să apere stabilitatea și să asigure securitatea țării. Însă, ce nu spune Gheorghiță Vlad este la fel de important ca ceea ce spune: de ce acum? De ce în acest mod? De ce cu acest ton? Și, mai ales: cine profită cu adevărat din escaladarea acestei retorici militare?

În timp ce avertismentele sale inflamează scena publică, în fundal se conturează o rețea de „coincidențe” și decizii strategice pline de semne de întrebare. Contracte de miliarde pentru înarmare. Presiuni externe. Tăceri complice. O armată slabă, dar un buget de Apărare în creștere explozivă. Franța pregătește desfășurarea unor forțe la Focșani, SUA negociază pacea, iar România pare că se pregătește… de război.

Este Gheorghiță Vlad un general preocupat, într-adevăr, de siguranța patriei sale? Sau este chiar trompeta celor care au transformat războiul în cel mai profitabil business al momentului? De ce întrebăm asta? Pentru că în ecoul cuvintelor sale nu se aude nimic despre apărare sau rațiune. Se aude doar bubuiala metalică a unui tambur tensionat – cel al războiului.

Prin afirmațiile alarmante făcute, g-ralul Vlad a aprins o lumânare strategică în fața opiniei publice, în cea mai încărcată săptămână spirituală a românilor. Două nelămuriri avem: el vorbește de capul lui sau citește de pe o „foaie de parcurs” scrisă în birourile NATO ori în cancelariile vest-europene? Nu cumva aceasta e agenda cu care Ilie Bolojan s-a întors de la Paris, după întâlnirea cu Emmanuel Macron?

În tot acest vacarm, Statele Unite ale Americii, „marele nostru partener strategic”, negociază discret și în mod direct cu Federația Rusă. Washingtonul caută o ieșire din conflict, în timp ce România pare că se pregătește să intre în mijlocul său. E Donald Trump preocupat de o confruntare directă cu rușii? Nu. Dar Gheorghiță Vlad, da! O face insistent, repetitiv și cu o lejeritate de parcă ar anunța ora exactă, nu frângerea destinelor a mii de români.

Întrebările care urlă sunt simple și clare: De ce? Cine are de câștigat? Cine trage sforile și cine umple conturile din acest scenariu militar aberant?

Vulnerabilitatea armatei române este prezentată chiar de către șeful ei: tancuri T-55 sovietice, artilerie incompatibilă cu standardele NATO, puști de asalt demodate, lipsă de apărare împotriva dronelor, rezerviști învechiți și nepregătiți. Cu alte cuvinte, o armată care ar fi carne de tun într-un eventual conflict modern.

Dar, în același timp… se comandă „Abrams”, se cer mai multe avioane, rachete și echipamente. România a semnat în 2024 contracte de aproape 10 miliarde de euro pentru achiziții militare, inclusiv 32 de avioane F-35, 3 sisteme de obuziere K-9 de 155 mm, un sistem de rachete Patriot și peste 1.000 de blindate Cobra 2 . De asemenea, în

2023, România a aprobat achiziția a 54 de tancuri Abrams M1A2 SEPv3, în valoare de 1,07 miliarde de dolari, cu livrări începând din 2026.

Această avalanșă de achiziții ridică întrebări cu privire la prioritățile reale ale autorităților. Apare un tablou care începe să prindă contur: lobby pentru înarmare, contracte grase, bani publici pompați în companii „de specialitate” care știu, evident, să-și arate recunoștința față de cei care le deschid ușa.

România este vulnerabilă, știm și noi. Dar nu doar militar. Ci și politic. Și moral.

Se bate toba războiului în același timp cu apariția în presă a planurilor militare ale Franței în zona „Focșani Gate” – o așa-zis breșă de securitate pe flancul estic al NATO. Coincidență? Puțin probabil. Această regiune a devenit recent un punct focal pentru desfășurarea de trupe și echipamente militare. Începând cu februarie 2022, Franța a lansat o misiune militară în România, care include desfășurarea a peste 1.500 de soldați, tancuri Leclerc și sisteme de artilerie CAESAR. Acum, vrea mai mult, cartografierea zonei și, cumva, transmiterea unui mesaj către SUA – n-ați fost în stare să securizați „Poarta

Focșani”, ne vom ocupa noi de acum încolo!

Însă, când punem piesele cap la cap, vedem un scenariu care nu mai e nici naiv, nici accidental. Ci periculos. Sinistru. Și, poate, premeditat. **Alo, voi, cei care jucați la ruletă viitorul acestei țări! Ce urmăriți, de fapt? Vreți morți, răniți și orașe în ruină?**

România este în pericol să devină teatrul de război perfect. Nu pentru că și-ar dori, ci pentru că așa au făcut cărțile alții. Pentru că unii au decis, pe șest, că e mai profitabil să bată palma cu industria de armament decât cu interesele poporului. În loc de diplomație,

se cultivă frica. În loc de neutralitate inteligentă, se agită scenarii apocaliptice. În loc de reforme reale în armată, se pompează miliarde în contracte obscure.

România nu trebuie să ajungă carne de tun în jocurile altora. Istoria chiar nu ne-a învățat nimic?!